

Fornyelse.

Ved du, hvorledes det er, naar Livet bliver gammelt?

Man behøver ikke at være meget gammel for at have erfaret det. Alt er hverdagsagtigt, ensformigt. Alt er ligegyldigt, der kommer intet ud af det hele. Menneskene iler fremad uden et Maal, hele deres Stræben er en Kamp om intet, et værdiløst Arbejde i en Trædemølle.

Mer end gammelt, dødt bliver Livet, naar jeg kører fast i min egen Fortid; Synderne, som jeg aldrig kan glemme; Skampletterne, som ikke kan vaskes af, og som blot fremtræder des tydeligere, jo mere jeg søger at skjule dem for andre; de store Løfter, som sveges; Gaverne, der forspildtes. — —

Aa, engang igen at være ung, have sine Sange usungne! Endnu engang at kunne se Livet ligge for sig som et Drømmeland, fuldt af store Opgaver! Se det som Felt for en Stordaad, som jeg skal udføre — — se det som det Rige, der venter paa mig, som jeg skal erobre.

Unyttigt! Det gamle har mig allerede. Og det vil tage mig mer og mer. Mer og mer vil jeg se mig sat ud af Spillet. Det nye, som jeg skal opleve, vil kun være nye unge, som jeg skal se blive gamle — ved at skuffes og skuffes. Forfængelighedens Forfængelighed — — der gives intet nyt under Solen.

Nytaarsfest — hvad er det? En Komædie, ved hvilken Mennesker søger at holde Modet oppe. Gode Forsæt, Lykønskninger, Rester af Julefornemmelser, stemningsfulde Taler med nyfalden Sne og længere, lysere Dage som Symboler

paa „rensede Tanker“ og paa alt „Tidens unge, vaagnende Liv!“ En Fornyelsens Komædie, som blot binder Menneskene fastere til Kredsløbet.

Liv, skabende Liv med evige Muligheder — giv mig det, ellers formaar jeg ikke at leve!

Jesus — du har det!

Du tager Kampen op med det gamle, og du sejrer. Det kommer aldrig til at tage dig fangen, du slaar dig igennem, og der, hvor du har slaaet dig igennem, der ser jeg Vejen aaben, Livets, det evig unge Livs Vej frem mod uendelige Muligheder.

Det gamle — visselig, du har det rundt om dig, haardt som tusindaarige Mure, muggent som gammel Gravløft, sejt og bundløst som en aldrig drænet Sump: den døde Formkristendom, de gode Gerningers Retfærdighed, Menneskenes lave, smudsige Tanker, Menneskenes lastefulde Liv, Misundelsen, Smaaligheden, den daglige Strid, Lysten til at samle smaa Skatte her paa Jorden — — alt dette, som har klæbet ved Menneskelivet lige saa længe, det har været til. Du har det omkring dig, alt det gamle, og du strider ene derimod. Men i din Sjæl bliver Menneskelivet nyt. Og rundt omkring dig bliver alt gammelt Liv nyt, Syndeliv, Sorgens Liv — det bliver nyt som under en ny Himmel og en ny Jord. Thi i dig er Skabermagten, i dig er Evigheden, i dig er Kærligheden.

— — —

Jesus, jeg vil lægge mit Hoved i dit Skød, og du skal lægge dine Hænder velsignende paa mig. Jeg vil sige dig alt, og du skal høre alt. Og du skal sige: „Jeg vidste det allerede;“ og du